

Afscript

€9

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 24 APRIL 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not. nr.

Griffie nr.

1329

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. , chauffeur, geboren te op wonende te

2. , zonder beroep, geboren te op , wonende te

Verdacht van :

Te

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1, 6°, 146 al. 1, 1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de hoofdfunctie van een onroerend gebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, meer bepaald :

1. door de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functierecreatie wonen, door een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als gebied voor verblijfsrecreatie permanent te gaan bewonen, op 11 augustus 2003 :

2. door de sub 1 beschreven toestand te hebben in stand gehouden, vanaf 11 augustus 2003 tot 23 december 2004

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE

1- Betreft op 24 juni 2006 aan de gemachtigde ambtenaar - Kennisgevingen op 22 juni 2006 - 2587
2- Betreft op 18 mei 2006 aan de gemachtigde ambtenaar - Kennisgevingen op 13 juni 2006 - 2588

geboren te _____ op 20/07/1965, wonende te _____

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 30/06/2003 geregistreerd op 08/07/2003.

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarbij de zaak bij de rechtbank werd aanhangig gemaakt en die op 7 januari 2005 werd betekend aan de eerste beklagde in persoon en aan de tweede beklagde door afgifte van een afschrift aan haar aange-stelde;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor te _____ op 11 januari 2005 onder de referte _____, zodat voldaan is aan de voorwaarde gesteld door artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;
- het ontvangstbewijs waaruit blijkt dat de beklagde op 17 oktober 2005 het hem bestemde exploit ontving ;
- het vonnis van deze rechtbank en kamer van 7 maart 2005 waarbij de behandeling van de herstellvordering werd uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 27 maart 2006 te 09.00 uur.
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 27 maart 2006, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het **openbaar ministerie** in de persoon van _____ substituu-
t procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;

De **beklaagden** _____ en _____ verschenen niet meer op de terechtzitting van 27 maart 2006, noch lieten zij zich op deze terechtzitting vertegenwoordigen. Op de inleidingszitting van 28 februari 2006 verschenen de beide beklagden in persoon, zodat het vonnis wat hen betreft dient te worden gewezen als :” bij vonnis geacht op tegenspraak te zijn gewezen”.

Herstellvordering

1

Bij vonnis dd. 7 maart 2005 werd de zaak enkel wat betreft de afhandeling van de herstellvordering in voortzetting gesteld om de beklagden (thans: veroordeelden) de kans te bieden een aangepaste woonst te vinden (cf. punt 6.3 van het vonnis dd. 7 maart 2005).

2

De veroordeelden verschenen niet op de terechtzitting dd. 27 maart 2006, zodat de rechtbank niet kan nagaan of zij inmiddels een andere woonst hebben. In die omstandigheden komt de herstellvordering nog noodzakelijk voor en dient deze te worden toegekend.

3

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie De Swaef – rolnummer P040237N en nummer RC046F1_1) zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook

de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtredding behoudt.

5

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de enige tenlastelegging een einde te stellen en legt aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werden genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilgd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

6

Door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente - werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstellmaatregelen.

7

Artikel 198bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter kan ingediende vorderingen voor bouwinbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluitend advies aan de HRH werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorleggen. Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluitend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de rechtbank het niet aangewezen thans dit advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak nodeloos vertragen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 149, 204;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195 ;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE BIJ VONNIS GEACHT OP TEGENSPRAAK TE ZIJN GEWEZEN,

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ de veroordeelende _____ en _____ het strijdig gebruik van het onroerend goed gelegen te _____

_____, met de hoofdfunctie verblijfsrecreatie te staken en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

ZEGT voor recht bij toepassing van artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 dat voor het geval het strijdig gebruik niet binnen de vastgelegde termijn wordt gestaakt het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zal kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ door de beklaagden _____ en _____ een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VIERENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN ZES.

Aanwezig :

_____, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
_____,
substituut-Procureur des Konings;
_____,
griffier.